

MICKY HOOGENDIJK

KRACHT EN KWETSBAARHEID
ONTMOETEN ELKAAR IN THE ONES

'LOCKDOWN MADE ME DO IT' IS VAAK HET ANTWOORD ALS JE IN 2022 AAN IEMAND VRAAGT WAT HET DUWTJE WAS VOOR HET INSLAAN VAN EEN NIEUWE RICHTING. DE GEDWONGEN RUST HEEFT ONS ALLEMAAL DE RUIMTE GEGEVEN OM TE REFLECTEREN. DIT GELDT ZEKER OOK VOOR KUNSTENARES MICKY HOOGENDIJK, BEKEND VAN HAAR ACTEER- EN FOTOGRAFIEWERK. NET NEERGESTREKEN IN HAAR VERBOUWDE BOERDERIJ MET ATELIER OP HET PLATTELAND VAN BRABANT, MELDDE COVID INCLUSIEF LOCKDOWN ZICH AAN. ZE WAS OP ZOEK NAAR RUST EN KREEG MEER RUST DAN ZE OOIIT HAD KUNNEN BEDENKEN...

TEKST Karin Barnhoorn

Micky zag niemand, was veel alleen en dat was even wennen in het begin. Maar, zegt ze, al snel voelde het eigenlijk heel natuurlijk. 'Ik had veel tijd om na te denken en dat gaat bij mij altijd goed als ik met m'n handen bezig ben. Als vanzelf begonnen mijn handen poppetjes van ijzerdraad te maken die ik daarna met klei omkleedde.' Zo ontstond de beeldenreeks *The Ones*, een serie in brons gegoten sculpturen die verbinding tussen mensen belichaamt. De gestileerde figuren geven vorm aan haar ideeën over individuele kracht, maar meer nog aan haar voorstelling van de onzichtbare dynamiek tussen personen. Hoogendijk laat niet alleen zichzelf zien, maar laat je ook naar jezelf kijken. De gezichtsloze verschijningen van *The Ones* geven alle vrijheid aan je eigen invulling.

HOE GAAT HET MET JE?

'Heel goed! Ik kan eigenlijk nog niet bevatten wat er nu gebeurt in mijn leven, zo positief allemaal. Ik verwonder me en ben me heel bewust van deze tijd. Mijn sculpturen worden zoveel nationaal als internationaal omarmd, en ik kan niet stoppen met creëren van *The Ones*. Alsof er een creatieve sluis is opgezet die onmogelijk weer dicht kan. Dit is wie ik ben en wat ik moet doen.'

WAAROM DE NAAM 'THE ONES'?

'Wij zijn allemaal individuen, maar kunnen niet zonder elkaar functioneren. Die universele verbinding ontstaat als we samenkomen. Dan komen kracht en kwetsbaarheid samen en dat versterkt elkaar. Ik moest denken aan al die families die het opeens noodgedwongen samen moesten roeien tijdens lockdown en vroeg me af of dat een band zou

scheppen of juist zou leiden tot ongemak. Van het ene poppetje ontstonden weer anderen en als vanzelf weer nieuwe samenstellingen.'

HOE HOOG ZIJN THE ONES?

'Dat varieert, tussen de 55 en 75 centimeter, afhankelijk van een "kind" of "ouder" figuur. De groepen mensfiguren kunnen bestaan uit twee of honderd figuren, de flexibiliteit is oneindig. Zoals die opdracht waarbij ik niet alleen het huidige gezin heb gecreëerd, ouders met twee kinderen, maar mét drie losse figuren erbij die voor de kinderen uit eerdere relaties staan. Een samengesteld gezin in brons, dat belichaamt de verbinding die ik voel.'

STEL, EEN THE ONES OP MENSHOOGTE. WAAR KOMT DIE TE STAAN?

'Ik droom over metershoge beelden die voor iedereen toegankelijk zijn: *The Ones* in de openbare ruimte. Ik ben me aan het verdiepen in de uitvoering van meer dan levensgrote sculpturen, dat is toch weer een specifiek proces wat nogal wat ruimte en expertise vraagt. Maar bijvoorbeeld *De Eendenkijkers (2021)*, hoe cool zou het zijn als die reusachtige figuren op de brug bij de vijver in het Vondelpark staan? Het is een simpel moment, eendjes kijken, maar door het uitvergroten gaat het een beetje schuren en roept het gevoelens en herinneringen op bij voorbijgangers. Dan ontstaat die verbinding. Missie geslaagd.'

KIJKEN MET JE HANDEN OP JE RUG?

'Nee, nee! Aanraken mag, of eigenlijk moet. Door aanraking komen ze tot leven en krijgen ze een zachte uitstraling. In de bronsgieterij ben ik

urenlang bezig om de sculpturen te bewerken en van het juiste *patin* te voorzien. Ik vind het heerlijk om ongestoord aan de beelden te slijpen, dan denk ik aan niets anders en voel ik me één met mijn werk.’

WAAR KUNNEN WE JE BEELDEN BEWONDEREN?

‘Bij mij thuis in mijn atelier. Ik geef graag een studiotour en laat het proces zien en voelen. Ik heb een galerie aan huis. Internationaal word ik vertegenwoordigd door Douwes Fine Art en dat vind ik heel bijzonder, omdat zij gespecialiseerd zijn in Oude Meesters. Staan mijn bronzen figuren opeens tussen de Rembrandts en de Vermeers op de kunstbeurs De Pan in Amsterdam. Mijn grootvader had dat geweldig gevonden, hij was kunsthandelaar met voorkeur voor Oude Meesters. En afgelopen juni is mijn kunstboek *Kracht en Kwetsbaarheid* uitgekomen. Hierin vertel ik hoe ik zowel in mijn fotografie als in mijn sculpturen gebruikmaak van mijn kracht en kwetsbaarheid. In dit boek komen mijn heden en verleden samen in woord en heel veel beeld. Terugkijkend had ik blijkbaar de rust en de ruimte nodig om deze bronzen, minimalistische sculpturen tot leven te wekken.’ ■

‘HET IS NIET DE VRAAG; WAT ZAL IK EENS GAAN MAKEN? DEZE BEELDEN ZITTEN IN ME EN MIJN HANDEN VOEREN HET UIT. ABSTRACTE MENSFIGUREN DIE ONLOSMAKELIJK VERBONDEN ZIJN, WANT WE ZIJN WEL ALLEMAAL INDIVIDUEN, MAAR WE KUNNEN NIET ZONDER ELKAAR’

